

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΣΤΑΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ ·Εν Ἀθήναις φρ. 18—·Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 18—·Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Διατί θὰ ἡττηθῶμεν διπλωματικῶς καὶ
στρατιωτικῶς.

II

Κατακρίνομεν τὴν Εὐρώπην ὡς ἀφροντιστοῦσαν ἢ δολιευομένην τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα· οἱ αὐθαδέστεροι μάλιστα ἐξ ἡμῶν πιστεύουσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη ὑποβλέπει μετὰ φθονεροῦ ὀφθαλμοῦ τὴν φαβερὰν ἐπίδοσιν, ἣν θὰ λάβῃ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ μεγαλυνομένη πολιτικῶς. Τῇ ἀχαριστίᾳ ἐπεταὶ ἡ ἀναίσχυντία. Ἀφ' οὗ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν κατήφορον τῆς ἀχαριστίας πρὸς τὴν Εὐρώπην, τάχιστα κατέστημεν καὶ ἀναίσχυνοι ἐγώϊσταί καὶ ὀδρισταὶ καὶ τερατολόγοι.

Ἡ Εὐρώπη δις ἐν Βερολίνῳ εὐηργέτησεν ἡμᾶς εὐεργεσίαν μεγάλην καὶ πρωτοφανῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Τὸ πρῶτον, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἠθικῆς ἀνάγκης καὶ παρὰ τὰ διεθνή νόμιμα ἐδημιούργησεν ὑπὲρ ἡμῶν ζήτημα. Πῶς ἐπολιτεύθημεν τότε; πῶς ἀντελήφθημεν μάλιστα τὸ 13ον πρωτόκολλον; Εἶναι ἀνδρία νὰ ἐπαναλάβῃ τις τοσαῦτα κατὰ πτυστα λάθη, ἀπερ οὐδεὶς ἄλλος λαὸς θὰ ἠνείχετο· ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς οἰκουμένης ἡ Ἑλλὰς ἔτρεφε τριάκοντα χιλιάδας στρατοῦ· καὶ ὅταν ἐπέστη ἡ στιγμή, ὅταν ἀνεγράφη τὸ 13ον πρωτόκολλον εἰς τὰς διεθνεῖς συνθήκας, ἡ Ἑλλὰς εὐρέθη εἰς τὴν οἰκτροτέραν κατάστασιν στρατιωτικῶς, διότι ἐπὶ ἐξ ἡδὴ μῆνας ἐκυβέρνηεν Κουμουνδούρος καὶ Δηλιγιάννης.

Παρήλθον ἑκτοτε δύο ἔτη ἀγωνιῶδη, ἐπονείδιστα, ἀτιμα διὰ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἔτη Κουμουνδουρο-Δηληγιαννικῆς Κυβερνήσεως, ἔτη, τὰ ὅποια πᾶς ἄλλος λαὸς ἤθελεν ἀποπλύνει διὰ ποταμοῦ αἵματος· ἡμεῖς ὅμως ἠνεχόμεθα αὐτὰ ἀγογγύστως καὶ κυνικῶς καὶ περιεμένομεν ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Πρεσβείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως δύο παχείας ἐπαρχίας! Πῶς ἠνέχθημεν αἶσχος ἐθνικὸν τόσῳ διεξοδικόν! Πῶς δὲν ἐξερράγη ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία! Φιλοτιμία εἰς ἔθνος ὅπου ὁ Κουμουνδούρος εἶναι ὁ ἰσχυρότερος τῶν κομματάρχων καὶ ὁ Δηληγιάννης φιλοδοξεῖ νὰ γείνη κομματάρχης; Βαβαὶ τῆς ἀναιδεΐας!

Τέλος καὶ αὕτῃ ἡ θεία Πρόνοια ὤκτειρε τὸν ἐξευτελισμὸν

καὶ τὸν ἐκραυλισμὸν τῆς Ἑλλάδος· ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης μετεβλήθη· ἐξεδόθη καὶ πάλιν ἐν Βερολίνῳ δευτέρα κατηγορηματικὴ καὶ ὁριστικὴ ἀπόφασις τῆς Εὐρώπης. Εἴχομεν τότε κυβέρνησιν ἥτις, ἂν μὴ τι ἄλλο, τουλάχιστον ἐδιδάχθη ἐκ τῆς πικρᾶς τοῦ παρελθόντος πείρας ὅτι ἀνευ συντόνου ἐξοπλισμοῦ καὶ ἀνευ στρατιωτικῆς ἐνεργείας ἡμῶν αὐτῶν ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν· διότι ἐπὶ τέλους τὰ ξένα ἔθνη δὲν δαπανῶσιν ἀνυπολόγιστα ποσὰ εἰς δημιουργίαν στόλων καὶ στρατῶν, ὅπως θυσιάσωσιν αὐτοὺς χάριν τῶν νόθων ἀπογόνων τοῦ Θεμιτοκλέους καὶ τοῦ Λεωνίδα.

Ὁ λαὸς συνεμερίσθη τῷ φρόνημα τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης· ἔσπευδεν ἀκράτητος ὑπὸ τὰ ὄπλα. Ἀλλὰ . . . ἔλειπεν ἡ Βουλὴ! . . . Τί δυστύχημα καὶ ποία παρανομία νὰ κυβερνᾶται τὸ Κράτος ἀνευ τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου! πῶς θὰ ἐνεθουσιάζετο τὸ ἔθνος ἀνευ τῶν ἀγορευσέων τῆς Θεοδορογιαννοῦλας καὶ τοῦ Κασσιμάτη, ἦλθε λοιπὸν ἡ Βουλὴ καὶ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Κασσιμάτης. ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Δηλιγιάννης, ὁ . . . ὁ . . . ἀπεκατεστάθησαν τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ νόμοι εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἰσχὺν τῆς . . . φαυλοκρατίας· ἐπεκράτησαν οἱ οὐροὶ καὶ οἱ ποῦλοι ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν ἐδρῶν καὶ οἱ κύριοι κύριοι Σιβιτανίδης, Καμπούρογλους καὶ Βαρβάς ἐπεκρότησαν τὰς χεῖρας.

Ἀλλὰ—σημειώσατέ το καλῶς—ὁ Κουμουνδούρος ἦλθε μὲ νέον πρόγραμμα, τὸ ἐννεακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν ἐννατον ἢ χιλιοστὸν—δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς.—Ἀπεδέξατο μὲν τὴν ἐπιστρατεῖαν· ἀλλ' ὑπεσχέθη στρατὸν 80 χιλιάδων καὶ ὄχι μόνον ἐξήκοντα ὡς ὁ κ. Τρικούπης. Πῶς νὰ μὴ προτιμήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ τὸν πλειοδοτοῦντα; θὰ παρέβαινε καὶ αὐτὰς τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου τὰς ἀρχάς. Οἱ Βουλευταὶ ἀπέβλεπον εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις καὶ ὄχι εἰς τὰ ἀτομικὰ καὶ ἐπαρχιακά των συμφέροντα! Ἀν ἐπίστευσαν τυφλοῖς ὄμμασι τὸ πρόγραμμα τοῦ Κουμουνδούρου κατὰ τέπταλούς; μήπως δὲν ἦτο τίμιος ἄνθρωπος ὁ κ. Κουμουνδούρος; μήπως ἠπάτησέ ποτε τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἔθνος; Ὁχι! ὄχι! Κύριε, φύλαττε.

Ναί! θερμοὶ πατριῶται, ναί! καλῶς ἐγνωρίζετε ὅτι ὁ Κουμουνδούρος θὰ σᾶς ἠπάτα καὶ πάλιν· ἀλλ' ἐζητεῖτε νὰ ἐξαιρέσητε τοὺς συγγενεῖς σας καὶ τοὺς φίλους σας

ἐκ τῆς ἐπιστρατείας, ἐζητεῖτε νὰ καλλιεργήσητε τὰ αἰσχρὰ συμφέροντά σας, ἐζητεῖτε νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ ἐντὸς τῆς κοινωνίας ταύτης πνεῦμα τιμῆς καὶ δικαιοσύνης, διότι οὕτως ὑπεσκάπτετο ἡ ἐπονείδιστος ἐπίρροή σας· ἡλπίζετε ὅτι δὲν θὰ παραστῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ πολέμου· ἡλπίζετε ὅτι θὰ διαπαιδαγωγήσῃτε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἔθνους ἕως οὗ καταμαράνητε αὐτόν· ἡλπίζετε ὅτι θὰ διεισδύσετε ἐν τῇ χρήσει τῶν δανείων καὶ τῶν προμηθειῶν. Καὶ ἐπετύχετε τῷ ὄντι εἰς πάσας τὰς ἐλπίδας σας, πλὴν μόνον εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποσοβῇ ὁ πόλεμος.

Καὶ τώρα τὸ ἔθνος, σφαδάζον ὑπὸ τὴν τυραννίαν τῆς φλυσιγέλειάς σας, ἐκπεπληγμένον διὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐθαδίας σας, μεμαρμαμμένον ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς διαφθορᾶς, ἀποτυγχόνει καὶ πάλιν διπλωματικῶς καὶ προβλέπον ὅτι θὰ ἀποτύχῃ καὶ στρατιωτικῶς, πῶς θέλετε νὰ παράσχη καὶ πάλιν πίστιν εἰς ὑμᾶς; νὰ συρρεύσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας; νὰ προσφέρῃ ὀλοκαυτώματα τὰ μονογενῆ τοῦ τέκνα καὶ τοὺς προστάτας τῶν οἰκογενειῶν; Πρὸς ποῖον σκοπὸν; χάριν τίνος ἐλπίδος; ἐν ὀνόματι ποίας ἀγάπης; Διὰ νὰ πληρώσῃτε τὰ νοσοκομεῖά σας, τὰ ὁποῖα κατεστήσατε σκηνώματα θανάτου; Ποῖον ἔθνικόν σκοπὸν δὲν κατεδολιεύθητε; ποῖαν ἔθνικὴν ἐλπίδα δὲν διεσκορπίσατε εἰς τοὺς ἀνέμους; ποῖαν ἀγάπην Πατρίδος ἢ δόξης ἢ καθήκοντος δὲν ἐποδοπατήσατε;

Δὸς του.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Εἰς τὴν ὀδικοτάτην Πλάκαν ἀκούσαμεν ἀνταμάκια νὰ τραγουδοῦν τὸ ἐξῆς τραγουδάκι :

Τὸν κακόψυχρό μας φλάρο
Σιρανὰ, Σιρανὰ
Σκοτώσανε τὸν Τσάρρο
Ὡχ, ὦχ, Σιρανὰ.

Ἔνα γηδὸν παιδὶ μιὰ στάλα
Σιρανὰ, Σιρανὰ
Τοῦ ξαμύλαρε μιὰ μπάλα,
Ὡχ, ὦχ, Σιρανὰ.

Θηδὸς σχωρὲς τὸν μακαρίτη
Σιρανὰ Σιρανὰ,
Πᾶν τὰ Γιάννενα κ' ἡ Κρήτη
Ὡχ, ὦχ, Σιρανὰ.

Τὸ περὶ Παπούδωφ φροῦ-φροῦ μας δὲν ἔκαμε τίποτε. Εἰδομεν πάλιν χθὲς τοὺς φανούς τοῦ δήμου ἡμισθεσμένους καὶ εἶπομεν : ὅτι ἂν ἡ Ἑταιρία τοῦ ἀερίφωτος ἐξεμεταλλεύετο τὰ ἰδιαίτερα ἀέρια τὰ ἀπὸ τοῦ κ. Παπούδωφ ἐκπεμπόμενα, ὁ φωτισμὸς θὰ ἦτο ζωηρότερος.

Μεταξὺ τῶν προβιβασθέντων εἰς ἀνθυπασπιστὰς ὑπάρχει εἰς ἀποθανὼν πρὸ πενήντα ἡμῶν. Τὸ διάταγμα τοῦ προ-

βιβασμοῦ αὐτοῦ θὰ ἐγράφη βεβαίως μὲ βορδιγάλλειον μελάνην.

Πολὺς λόγος ἔγεινεν ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως τῶν νοσοκομείων· ὁ ὑπουργὸς ἠρκέσθη νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἐπερωτήσαντας. Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ἔχωμεν πολλὰ· παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς ἔχοντας ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν γινομένων ἐν τοῖς νοσοκομείοις ἀληθῶν ὀργίων ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων καὶ ψυχρῶραγούντων νὰ μᾶς τὰς μεταδώσωσιν ἐγκαίρως.

Συγχαίρομεν τὸν νεαρὸν Λέοντα Μεσσηνέζην καταταχθέντα ἐθελοντὴν εἰς τὸ ναυτικόν.

Κυρία τις τῆς ἀριστοκρατικῆς παρ' ἡμῖν τάξεως, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς γαλλίδος γκουβερνάντας ἣν ἐμίσθωσε διὰ τὰ τέκνα της καὶ περὶ ἧς πρόκειται ὁ παρὼν λόγος, προσκαλεῖ τὸν ἱατρὸν κ. Ὁρρανίδην.

— Κύριε ἱατρὲ, ἡ γκουβερνάντα μου εἶναι ἀσθενὴς παρακαλῶ νὰ τὴν ἐξετάσητε.

Ὁ ἱατρὸς κάμνει τὸ καθήκον του καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει πρὸς τὴν οἰκοδέσποιαν.

— Κυρία μου, οὐδὲν σύμπτωμα ἠδυνήθην νὰ ἀνακαλύψω ἢ συμπτώματά τινα ἐγκυμοσύνης.

— Ἀδύνατον, κ. ἱατρὲ, ἡ γκουβερνάντα μου εἶναι τιμία κόρη.

— Τιμία, πιθανόν· κόρη ὅμως ὄχι.

Ἐδέησε νὰ προσκληθῇ ἡ ἀσθενὴς καὶ νὰ ἀνακοινωθῶσιν αὐτῇ αἱ ὑποψίαι τοῦ ἱατροῦ.

Ἡ γκουβερνάντα μετὰ λυγμοῦ :

Oh ! mon dieu ! madame, impossible ; deux fois seulement.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σύντομος σαρακουστανὸς

(Ὑψος Λάτα)

Ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν, εὐκαιρὸν εἰπεῖν, ματαιότης ματαιότητων, καὶ πάντα ματαιότης ! . . . Ποῦ νῦν αἱ ἀποκρέω, καὶ οἱ χοροὶ, καὶ οἱ μασκαράδες καὶ οἱ ὁμογενεῖς, καὶ οἱ bals costumés καὶ τὰ τούτοις ὄργια ; Ποῦ οἱ ἀμαξόγυροι, καὶ αἱ ἀνθοδέσμαι, καὶ τὰ δεῖπνα, καὶ αἱ μακαρονάδαι, καὶ αἱ τυρόπηται ; Ποῦ αἱ ἀτρώδεις ἐσθῆτες καὶ τὰ ντεκολτέ καὶ αἱ καιόμεναι αἰθουσαι καὶ οἱ διαβολικοὶ τῶν στροβίλων ἥχοι ; Ποῦ οἱ τετράπαχοι χοῖροι καὶ οἱ κρεμώμενοι βουρδουλοφόροι βόες καὶ οἱ γάλοι, καὶ αἱ χῆνες, καὶ οἱ λαγωοί, καὶ τῶν ἀμνῶν ἡ πληθὺς καὶ τῶν ὀρνίθων τὸ ἀμέτρητον γένος ; Ποῦ τὰ τούμπανα καὶ αἱ καμῆλαι καὶ οἱ Μακράκαι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ; Πάντα ταῦτα ἀπόλαυσις ἦν, πλὴν τεσσαρακοστὴ ἐπελθοῦσα κατέρριψε. Τοὺς μὲν γὰρ χοροὺς ἐν ἐκκλησίαις συναγωγαὶ διεδέξαντο, τοὺς μασκαράδες οἱ βουλευταὶ, τὰς πλουσίας ἐσθῆτας ἐν ἐργαστηρίοις λογαριασμοί, καὶ ἐν Τριγγέτα μετοικήσεις, τὰς μουσικὰς κλαυθμοὶ καὶ ὄδυμοι, καὶ τὴν κρεατοφαγίαν, στρεΐδια καὶ μεΐδια καὶ κρεμίδια καὶ γαϊδουροπόδαρα καὶ ματαιότης ματαιότητων καὶ πάντα ματαιότης ! !

Νεωκόρος.